

Sygn. akt II W 534/20

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nysie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Ulman

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2020 r.

sprawy J. L. (1)

obwinionego o czyn z art. 96 § 3 k.w.

z urzędu

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

postanowił:

na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie przeciwko obwinionemu J. L. (1)

UZASADNIENIE

Do tut. Sądu wpłynął wniosek o ukaranie J. L. (1) za wykroczenie z art. 96 § 3 kw, którego miał się dopuścić w ten sposób, że w dniu 26 lipca 2019 r., to jest w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, wbrew obowiązкови, będąc właścicielem pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 9 lipca 2019 r. około godz. 03:05.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion wykroczenia (...).

Wykroczenia z art. 96 § 3 k.w., które zarzucono obwinionemu, dopuszcza się ten, kto wbrew obowiązкови nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Obowiązek taki został ustanowiony w ustawie Prawo o ruchu drogowym w art. 78 ust 4, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Jak wynika z treści tego przepisu, który jako wyjątkowy musi być interpretowany ściśle, obowiązek taki aktualizuje się jedynie wówczas, gdy samochód został powierzony do kierowania czy używania innej osobie, natomiast właściciel pojazdu nie ma obowiązku informowania organu, pod groźbą kary, gdy pojazd nikomu nie powierzał i sam dopuścił się jakiegokolwiek wykroczenia. Innymi słowy nie ma obowiązku samooskarżania siebie, co zresztą wynika z obowiązującej w polskim porządku prawnym zasady nemo tenetur se ipsum accusare wywodzonej z art. 42 ust. 2 Konstytucji (por. postanowienie TK o sygn. Ts 62/07).

Kwestią konstytucyjności odpowiedzialności za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. i zakresem obowiązku wynikającego z art. 78 ust 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym zajmował się również Trybunał Konstytucyjny, który w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 30 września 2015 r., sygn. K 3/13, wskazał, że właściciel lub posiadacz pojazdu nie ma zatem

obowiązku wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sam tym pojazdem kierował lub go używał i dopuścił się wykroczenia. Tożsamy stanowisko zajmuje doktryna (zob. Stefański Ryszard A., art. 96. W: Komentarz do niektórych przepisów Kodeksu wykroczeń, [w:] Wykroczenia drogowe. Komentarz, wyd. II. LEX, 2011. teza 7.8).

W tej sytuacji, uznać należy, że nie doszło do wyczerpania znamion czynu z art. 96 § 3 k.w., jako że w żadnym wypadku nie wykazano, aby miało dojść do powierzenia pojazdu innej osobie, a tym samym do zaktualizowania się obowiązku z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, co jest warunkiem sine qua non odpowiedzialności z art. 96 § 3 k.w.

Wobec powyższego, na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w., należało odmówić wszczęcia postępowania przeciwko J. L. (2) o czyn z art. 96 § 3 k.w.

Na marginesie już tylko zauważyć należy, że do popełnienia wykroczenia miało dojść w lipcu 2019 r. Tymczasem dopiero 22 czerwca 2020 skierowano do J. L. (2) wezwanie do stawiennictwa, bez sprecyzowania zresztą dokładnej daty kiedy to stawiennictwo ma nastąpić. Trudno w tej sytuacji uznać, że zachodzi sytuacja, o której mowa w art. 54 § 7 k.p.w., uzasadniająca odstępianie od przesłuchania osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie.

Na oryginale właściwe podpisy

Z upoważnienia Kierownika S..

protokolant sądowy O. R.